

Habár az alkotók felcsigázták az érdeklődést [a bemutató előtti sajtótájékoztatóval](#), a második előadásra alig fél háznyi néző volt kíváncsi – ez azért elég beszédes adat a színházlátogatási szokásokról. Nem hiszem, hogy a bemutató tántorított volna el oly sok embert, csupán Udvarhelyen az a megszokott, hogy nem feltétlenül megyünk el színházba még akkor sem, ha bérletünk van. Nem beszélve arról, ha nincs.

A Garaczi László és Toepler Zoltán által írt Brahms és a macskák című darab szövegét több helyen módosították az udvarhelyi alkotók, s ez bizony nagyon jól jött.

Kezdsnek rögtön ott volt a válási jelenet többféleképpen eljátszva, illetve teletűzdelve udvarhelyizmusokkal (procseszverbál, néptanács, decsizio), amik fantasztikusan szóltak **Mezei Gabriella**

és

P. Fincziski Andrea

szájából. A válás körülményeit részletező nagyon „bészármazott”, ott újjgazdaggá lett „asszonka” nyelvezete telitalálat volt, többen vették a lapot a közönségből is.

Képek forrása: Zoltán Csécs (1997): [Dobozos színház](#), Budapest: Corvin Kiadó. Fotó: [Béla Galambos](#)

